

Endringsforslag. Disse Forslag gaae væsentligt ud paa en Endring, som Udvalgets Fleertal paa ingen Maade kan billige, nemlig den, at Mandstabet ved at have været fire Aar i stadig Tjeneste ikke skulde erhverve sig Ret til at gaae over i Forstærkningen. Fleertallet har foreslaaet i saa Henseende ikke at fravige Lovudkastet, der ved denne Bestemmelse navnlig har haadt for Die at skaffe Underofficererne Afgang til at stille sig paany. Det, at Underofficerer kunne gjentagende stille sig, er tidligere blevet betragtet som en Deel af deres Lønning, og Udvalgets Fleertal vilde finde det beklageligt, om denne Afgang skulde fratages denne Stand, der er af saa overordentlig Betydning for Hæren. Jeg veed, at Krigsministeriet lægger særdeles Vægt paa, at de af den nævnte ærede Folkethingsmand stillede Forslag ikke blive vedtagne; forøvrigt skal jeg overlade til ham selv nærmere at omtale dem.

Lange: Med Hensyn til, at den ærede Ordfører holder saa stærkt paa, at efter almindelig og legal Sprogbrug Udskrivningen, der hidtil er skeet paa Sessjonen, nu skeer i Justitsministeriet, skal jeg henlede hans Opmærksomhed paa, at i Lovudkastets § 19, der handler herom, hedder det: „Fordelingen skeer“, det hedder ikke, at: „Udskrivningen skeer“ (Tscherning: Begge Dele!). Jeg troer, at jeg har viist det ved Lovsteder nok, at efter Lovgivningsproget er det bestandigt paa Sessjonen, at Udskrivningen finder Sted, det er Repartitionen, Fordelingen, der skeer i Ministeriet. I § 19 hedder det i 3die Pasfus: „Først antages de, som frivilligt have meldt sig for at forrette Tjeneste paa de sædvanlige Vilkaar. Derefter blive de med de lavere Lodtrækningsnummere at udskrive fremfor dem med de høiere.“ Dette har nu Udvalget foreslaaet forandret saaledes: „Først udskrives de, der ere behandlede til Forlobs-Udskrivning, dernæst de, som frivilligt have meldt sig, og endelig de med de lavere Lodtrækningsnummere fremfor dem med de høiere.“ Jeg maa her gjøre opmærksom paa, at de, der frivillig have meldt sig, høre enten til dem, der forlobs udskrives, eller til dem, der trække Lod. Naar En frivilligt melber sig og kun er 18, 19 eller 20 Aar, saa bliver han forlobs udskrevet; er han 21 Aar,

saa kan han trække. § 19 er altsaa ikke correct. Jeg har derfor foreslaaet Paragraphen redigeret saaledes: „Der udskrives aarlig saameget Mandstab, som Loven fastsætter. Fordelingen paa de forskjellige Udskrivningsdistricter, hvilken foretages af Justitsministeriet, efterat Sessjonerne ere endte, skeer i Forhold til det Antal af tjenstdygtigt Mandstab, der ifølge de erhvorte Oplysninger er udskrevet osv.“; saaledes som de Herrer ville finde det paa Bladet Nr. 57, S. 24. Saaledes som det staaer i denne af mig foreslaaede Paragraph, skeer det i Praxis; Fordelingen er hidtil skeet paa den i Paragraphen anførte Maade, ifølge ministeriel Resolution. Det har ikke før staaet saaledes i Lovgivningen; men jeg troer ikke, at det er overflødigt, at det blev slaaget fast ved Lov. Det er, som sagt, Fordelingen her er Tale om, ikke om Udskrivningen. Jeg gaaer derefter over til § 20. Da Børnepligtslovens § 24 er saa kort, maatte jeg maafte med Formændens Tilbørlighehed oplæse den; den lyder saaledes: „Den, der, paa Grund af sit udtrukne høiere Nummer, ei strax udtages til Soldat, skal dog være pligtig, om fornødent, at underkastes Vaabøvelse, og bliver at betragte som overcomplet Soldat, saaledes at han i Løbet af Aaret, indtil næste Sessions Afholdelse, kan indkaldes til Dækning af opstaaende Vacancer. De, der ei saaledes i Løbet af Aaret ere blevne anvendte, ansættes paa næste Sessjon i Forstærkningen, men kunne dog endnu i eet Aar underkastes Udskrivning til den staaende Hær, saafremt Aarets Mandstab ikke maatte være tilstrækkeligt til den bestemte Udskrivning. I saadant Tilfælde anvendes den yngre Aldersclasse fremfor den ældre. For dem, der saaledes senere udtages, beregnes Tjenestetiden ligesom for den Aldersclasse, med hvilken de have mødt til Lodtrækning. Saadant Mandstab kan, naar to Aar ere forløbne, efterat det har mødt til Lodtrækning, i Trebstid ikke mere udskrives“. Naar nu denne Paragraph sammenholdes med Lovforslagets § 20, saa ville vi see, at denne sidste haade er ufuldstændig og utheldig. Sagen er, at Paragraphen skulde anvendes baade paa de Landværnepligtige og de Søværnepligtige, men dette laader sig ikke gjøre. Jeg skal paavise dette nærmere. Naar den sidste Pasfus lyder saaledes: „Saa-